

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2023. gada 12. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Pamatlēmums 2008/675/TI – 3. panta 1. punkts – Citā dalībvalstī iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu pielīdzināšanas princips – Pienākums nodrošināt šiem notiesājošajiem spriedumiem tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas ir iepriekšējiem attiecīgajā valstī pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem – Valsts tiesību normas par sodu *a posteriori* apvienošanu – Vairāki pārkāpumi – Kopējā soda noteikšana – 15 gadu maksimālais apmērs attiecībā uz konkrēta laika brīvības atņemšanas sodiem – 3. panta 5. punkts – Izņēmums – Pirms notiesājošo spriedumu pasludināšanas vai izpildes citā dalībvalstī izdarīts pārkāpums

Lietā C-583/22 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2022. gada 29. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 7. septembrī, kriminālprocesā pret

MV,

piedaloties –

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*] (referente), tiesneši M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], N. Vāls [*N. Wahl*] un J. Pasers [*J. Passer*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: S. Bēre [*S. Beer*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2022. gada 14. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– MV vārdā – *S. Akay, Rechtsanwalt,*

– *Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof* vārdā – *C. Maslow* un *L. Otte*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *S. Grünheid* un *M. Wasmeier*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 8. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Pamatlēmuma 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā (OV 2008, L 220, 32. lpp.), 3. panta 1. un 5. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar kasācijas sūdzību, ko MV ir iesniedzis *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) par *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas apgabaltiesa, Vācija) spriedumu, ar kuru viņam tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz sešiem gadiem par izvarošanu atbildību pastiprinošos apstākļos.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pamatlēmuma 2008/675 1.–5., 8., 9. un 13. apsvērumā ir noteikts:
  - “(1) Eiropas Savienība ir sev izvirzījusi mērķi saglabāt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Saistībā ar šo mērķi jābūt iespējai informāciju par dalībvalstīs pieņemtiem spriedumiem ņemt vērā ārpus dalībvalsts, kurā spriedums pieņemts, gan nolūkā novērst jaunus nodarījumus, gan jaunus kriminālprocesus.
  - (2) [Eiropas Savienības] Padome 2000. gada 29. novembrī saskaņā ar Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem pieņēma Pasākumu programmu, lai īstenotu principu par nolēmumu savstarpēju atzišanu krimināllietās, kas paredz “pieņemt vienu vai vairākus instrumentus, ar ko izveido principu, ka dalībvalsts tiesai jāspēj ņemt vērā citās dalībvalstīs pieņemtos galīgos spriedumus krimināllietās, lai tādējādi izvērtētu likumpārkāpēja iepriekšējo sodāmību un noteiktu, vai viņš izdarījis atkārtotu pārkāpumu, un lai noteiktu piemērojamo soda veidu un tā izpildes nosacījumus”.
  - (3) Šā pamatlēmuma mērķis ir noteikt obligātu minimālo pienākumu dalībvalstīm ņemt vērā citās dalībvalstīs pieņemtos spriedumus. [..]
  - (4) Dažas dalībvalstis paredz tiesiskās sekas citā dalībvalstī pieņemtiem spriedumiem, bet citas ņem vērā vienīgi savas valsts tiesu pieņemtos spriedumus.
  - (5) Būtu jāapstiprina princips, saskaņā ar kuru citā dalībvalstī pasludinātam spriedumam dalībvalstīs būtu jāparedz sekas, kas ir līdzvērtīgas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tās tiesu pieņemtā spriedumam, neatkarīgi no tā, vai šīs sekas attiecīgās valsts tiesību aktos tiek uzskatītas par faktiskām, vai arī par procesuālām, vai materiālām. Taču ar šo pamatlēmumu netiecas saskaņot sekas, kādas dažādu valstu tiesību sistēmas paredz

attiecībā uz iepriekšēju spriedumu esamību, un pienākums ņemt vērā citās dalībvalstīs iepriekš pieņemtus spriedumus pastāv vienīgi tiktāl, ciktāl iepriekšēju spriedumu esamību ņem vērā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

[..]

(8) Ja kriminālprocesa gaitā dalībvalstī ir pieejama informācija par iepriekšēju citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, pēc iespējas būtu jānovērš tas, ka pret attiecīgo personu izturas mazāk labvēlīgi nekā tad, ja iepriekšējais spriedums būtu bijis pieņemts attiecīgajā dalībvalstī.

(9) Atbilstīgi 8. apsvērumam 3. panta 5. punkts būtu jāinterpretē, *inter alia*, tā, ka gadījumā, ja valsts tiesa jaunā kriminālprocesā, ņemot vērā citā dalībvalstī iepriekš pieņemtu spriedumu, uzskata, ka noteikta līmeņa soda piemērošana saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem būtu nesamērīgi barga pret pārkāpēju, ievērojot konkrētos apstākļus, un ja sodīšanas mērķi var sasniegt ar mazāk smagu sodu, tad attiecīgā valsts tiesa var atbilstīgi samazināt sprieduma līmeni, ja šāda rīcība būtu bijusi iespējama lietās, kas pilnībā ir attiecīgās valsts lietas.

[..]

(13) Šajā pamatlēmumā ievēro dažādus risinājumus un procedūras valstu līmenī, kas ir vajadzīgas, lai ņemtu vērā citā dalībvalstī iepriekš pieņemtu spriedumu. [..]”

4 Šī pamatlēmuma 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šā pamatlēmuma mērķis ir paredzēt nosacījumus, atbilstīgi kuriem dalībvalsts kriminālprocesā pret personu ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz šo pašu personu par citiem faktiem iepriekš pieņemti citās dalībvalstīs.”

5 Minētā pamatlēmuma 3. pantā “Citā dalībvalstī pieņemta sprieduma ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā” ir noteikts:

“1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka kriminālprocesā pret personu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ņem vērā spriedumus, kas attiecībā uz to pašu personu par citiem faktiem iepriekš pieņemti citās dalībvalstīs un par ko informācija ir saņemta saskaņā ar piemērojamiem instrumentiem par savstarpēju tiesisko palīdzību vai informācijas apmaiņu no sodāmības reģistra, tiktāl, ciktāl ņem vērā iepriekšējus pašu valstī pieņemtus spriedumus, un to, ka tiem paredz tiesiskās sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo savas valsts spriedumu sekām.

2. Šā panta 1. punktu piemēro pirmstiesas izmeklēšanas posmā, pašā lietas izskatīšanas posmā un sprieduma izpildes laikā, jo īpaši attiecībā uz piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem, tostarp tiem, kas attiecas uz iepriekšēju apcietinājumu, nodarījuma kvalifikāciju, soda veidu un līmeni, kā arī noteikumiem, kas reglamentē nolēmuma izpildi.

[..]

5. Ja nodarījums, par kuru notiek jaunais kriminālprocess, ir izdarīts pirms iepriekšējā sprieduma pieņemšanas vai pilnīgas izpildes, 1. un 2. punkts nerada dalībvalstīm pienākumu piemērot tos savus noteikumus par spriedumu pieņemšanu, kuru piemērošana ārvalstu spriedumiem ierobežotu tiesnesi, viņam pieņemot spriedumu jaunajā kriminālprocesā.

Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka šādos gadījumos to tiesas var kā citādi ņemt vērā iepriekšējus spriedumus, kas pieņemti citās dalībvalstīs.”

Vācijas tiesības

- 6 Noteikumi, kas reglamentē sodu apvienošanu, ir ietverti 1998. gada 13. novembra *Strafgesetzbuch* (Kriminālkodekss, *BGBI.* 1998 I, 3322. lpp.), tā redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – “*StGB*”), 53.–55. pantā.
- 7 *StGB* 53. panta, kas attiecas uz noziedzīgu nodarījumu reālo kopību, 1. punktā ir noteikts:
“Ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, par kuriem ierosinātie kriminālprocesi notiek vienlaikus un tādējādi ir piemērojami vairāki brīvības atņemšanas sodi vai vairāki naudas sodi, tiek noteikts kopējais sods.”
- 8 *StGB* 54. panta, kurā ir reglamentēta sodu apvienošana, 1. un 2. punktā ir paredzēts:
“1. Ja viens no atsevišķajiem sodiem ir mūža ieslodzījums, par kopējo sodu tiek atzīts mūža ieslodzījums. Visos pārējos gadījumos kopējo sodu veido, palielinot vislielāko piespriesto sodu, vai dažādu soda veidu gadījumā – palielinot smagākā veida sodu. Šajā ziņā tiek ņemta vērā likumpārkāpēja personība un dažādie noziedzīgie nodarījumi, vērtēti to kopumā.
2. Kopējais sods nedrīkst pārsniegt atsevišķo sodu kopsummu. Brīvības atņemšanas gadījumā tas nepārsniedz 15 gadus un naudas soda gadījumā – septiņi simti divdesmit dienas likmes.”
- 9 *StGB* 55. panta, kas attiecas uz sodu *a posteriori* apvienošanu, 1. punktā ir noteikts:
“53. un 54. pantu piemēro arī tad, ja ar galīgo spriedumu notiesāta persona pirms soda izpildes, noilguma vai atlaišanas tiek notiesāta par citu tās izdarītu noziedzīgu nodarījumu, pirms taisīts iepriekšējais spriedums. Par iepriekšējo spriedumu uzskata spriedumu, kas taisīts iepriekšējā procesā, kurā pēdējo reizi ir izvērtēti pamatā esošie faktu konstatējumi.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 Francijas pilsonis MV 2003. gada 10. oktobrī nolaupīja studenti no universitātes pilsētiņas Vācijā un viņu izvaroja.
- 11 Pirms šī datuma MV Vācijā nebija notiesāts nevienā krimināllietā. Savukārt Francijas sodu reģistrā saistībā ar viņu ir izdarīti 25 ieraksti. Attiecībā uz MV tostarp ir pasludināti pieci notiesājoši spriedumi, un Francijas tiesas tos visus ir pasludinājušas pēc iepriekš minētā datuma un tie visi attiecās uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti laikā no 2002. gada augusta līdz 2003. gada septembrim.
- 12 *Tribunal de grande instance Gueret* (Gerē Vispārējā pirmās instances tiesa, Francija) 2004. gada 30. septembrī piesprieda MV brīvības atņemšanu uz diviem gadiem.
- 13 *Cour d’assises du Loir-et-Cher à Blois* (Luāras un Šēras zvērināto tiesa Bluā, Francija) 2008. gada 29. februārī piesprieda MV 15 gadu brīvības atņemšanas sodu. Šajā sodā tika ieskaitīti arī attiecīgajai personai turpmāk piemērotie sodi, t.i., no vienas puses, 2008. gada 16. maijā *cour*

d'assises de Loire-Atlantique à Nantes (Atlantijas Luāras zvērināto tiesa Nantē, Francija) piesprietā brīvības atņemšana uz sešiem gadiem un, no otras puses, 2012. gada 23. aprīļa *cour d'appel de Grenoble* (Grenobles apelācijas tiesa, Francija) piesprietā brīvības atņemšana uz vienu gadu un sešiem mēnešiem.

- 14 *Cour d'assises du Maine-et-Loire in Angers* (Meinas un Luāras zvērināto tiesa Anžē, Francija) 2013. gada 24. janvārī piesprieda MV jaunu brīvības atņemšanas sodu uz septiņiem gadiem.
- 15 2003. gada 20. oktobrī MV tika aizturēts Nīderlandē saskaņā ar Francijas iestāžu izdotu apcietināšanas orderi un viņam tika piemērots apcietinājums izdošanas nolūkā. 2004. gada 17. maijā viņš tika nodots Francijas iestādēm. Francijā MV bez pārtraukuma atradās ieslodzījumā līdz 2021. gada 23. jūlijam, un tādējādi šajā datumā no šī sprieduma 12.–14. punktā norādītajiem brīvības atņemšanas sodiem izpildītais sods bija attiecīgi 17 gadi un 9 mēneši.
- 16 Francijas iestādes 2021. gada 23. jūlijā nodeva MV Vācijas iestādēm. Saskaņā ar *Amtsgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas pirmās instances tiesa, Vācija) izdoto apcietināšanas orderi MV Vācijā tika piemērots apcietinājums.
- 17 *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas apgabaltiesa, Vācija) 2022. gada 21. februārī tiesāja MV par 2003. gada 10. oktobrī Vācijā izdarītajiem nodarījumiem, atzina viņu par vainīgu izvarošanā atbildību pastiprinošos apstākļos un piesprieda viņam brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem. Šīs tiesas ieskatā MV Vācijā izdarītajam nodarījumam “atbilstošs sods” bija brīvības atņemšana uz septiņiem gadiem. Tomēr, tā kā šo sodu nebija iespējams *a posteriori* apvienot ar Francijas tiesu piesprietajiem sodiem, minētā tiesa atskaitīja no šī soda vienu gadu, “lai kompensētu no tā izrietošo nelabvēlīgo situāciju”.
- 18 MV par šo spriedumu iesniedza revīzijas sūdzību *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa), kas ir iesniedzējtiesa.
- 19 Divu dažādu iemeslu dēļ iesniedzējtiesai ir šaubas par *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas apgabaltiesa) pasludinātā sprieduma atbilstību Pamatlēmuma 2008/675 normām.
- 20 Pirmkārt, iesniedzējtiesa uzsver, ka iespēja piespriet MV izpildāmu brīvības atņemšanas sodu par noziedzīgo nodarījumu – izvarošanu atbildību pastiprinošos apstākļos, kas ir pamatlietas priekšmets, ir atkarīga no citās dalībvalstīs pasludināto notiesājošo spriedumu krimināllietās pielīdzināšanas principa, kurš ir paredzēts Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. punktā, un no šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma no šī principa interpretācijas.
- 21 Iesniedzējtiesa konstatē, ka attiecībā uz MV pasludinātie Francijas tiesu notiesājošie spriedumi saskaņā ar *StGB* 55. panta 1. punktu principā var tikt iekļauti kopējā sodā, ja tie tiktu pielīdzināti Vācijā pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem.
- 22 *StGB* 55. panta 1. punkta, kurā ir paredzēta sodu *a posteriori* apvienošana, mērķis esot nepieļaut atšķirīgu attieksmi pret vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarītāju atkarībā no tā, vai šie noziedzīgie nodarījumi ir vienas procedūras priekšmets – un šādā gadījumā uz šādu personu varētu tikt attiecināta sodu apvienošana saskaņā ar *StGB* 53. panta 1. punktu – vai vairāku dažādu procedūru priekšmets – un šādā gadījumā varētu tikt veikta *StGB* 55. panta 1. punktā paredzētā sodu *a posteriori* apvienošana.

- 23 Iesniedzējtiesa arī precizē, ka, veicot sodu *a posteriori* apvienošanu, ir jāņem vērā *StGB* 54. panta 2. punktā paredzētais piecpadsmit gadu maksimālais apmērs, kas noteikts attiecībā uz konkrēta laika brīvības atņemšanas sodiem. Tomēr to notiesājošo spriedumu pielīdzināšanas gadījumā, kas attiecībā uz MV pasludināti Francijā, šis maksimālais apmērs būtu jau sasniegts ar ieinteresētās personas notiesāšanu ar brīvības atņemšanu uz 15 gadiem, ko 2008. gada 29. februārī pasludināja *cour d'assises du Loir-et-Cher à Blois* (Luāras un Šēras zvērināto tiesa Bluā, Francija).
- 24 Līdz ar to Francijā pasludināto notiesājošo spriedumu pielīdzināšanas Vācijā pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem gadījumā MV, protams, varētu tikt piespriests atsevišķs sods par noziedzīgu nodarījumu – izvarošanu atbildību pastiprinošos apstākļos, kurā viņš ir ticis atzīts par vainīgu. Taču, piemērojot *StGB* 54. panta 2. punktu, kopējais sods nevarētu pārsniegt piecpadsmit gadu maksimālo apmēru, kas noteikts attiecībā uz brīvības atņemšanas sodu, līdz ar to MV piespriesto sodu praktiski nevarētu izpildīt.
- 25 Tomēr iesniedzējtiesa uzsver, ka starptautisko publisko tiesību apsvērumu dēļ, pamatojoties uz *StGB* 55. panta 1. punktu, sodu *a posteriori* apvienošana ar citā valstī piespriestiem sodiem nevar tikt veikta. Šādā pārrobežu kontekstā sodu apvienošana aizskartu gan ārvalsts notiesājošā sprieduma *res judicata* spēku, gan šīs valsts suverenitāti saistībā ar šī notiesājošā sprieduma izpildi.
- 26 Tā kā atbilstoši Vācijas tiesībām citā dalībvalstī pasludinātu notiesājošu spriedumu gadījumā nav iespējams veikt sodu *a posteriori* apvienošanu, iesniedzējtiesa jautā, kā interpretēt Pamatlēmuma 2008/675 3. pantu.
- 27 Atsaucoties uz Tiesas judikatūru, minētā tiesa norāda, ka šī pamatlēmuma 3. panta 1. punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, lai citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem būtu paredzētas sekas, kas ir līdzvērtīgas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem tās tiesu taisītam spriedumam.
- 28 Minētajai tiesai tomēr ir šaubas par šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma tvērumu. Tās skatījumā par izvarošanu atbildību pastiprinošos apstākļos, kas ir pamatlietas priekšmets, izpildāmu sodu MV varētu piespriest tikai gadījumā, ja šī tiesību norma būtu jāinterpretē tādējādi, ka tā atbilstoši šī paša pamatlēmuma 3. panta 1. punktam liedz ņemt vērā citās dalībvalstīs pasludinātos notiesājošos spriedumus, ja šīs ņemšanas vērā rezultātā tiktu pārsniegts *StGB* 54. panta 2. punktā paredzētais piecpadsmit gadu maksimālais apmērs, kas noteikts attiecībā uz brīvības atņemšanas sodu.
- 29 Otrkārt, gadījumā, ja Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka citās dalībvalstīs pasludinātu notiesājošu spriedumu pielīdzināšanas princips, kas paredzēts šī pamatlēmuma 3. panta 1. punktā, pamatlietas apstākļos nav piemērojams, iesniedzējtiesai ir šaubas par to, kā ir interpretējama minētā pamatlēmuma 3. panta 5. punkta otrā daļa.
- 30 Šajā ziņā tā jautā, vai citā dalībvalstī piespriesta soda ņemšana vērā saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otro daļu nozīmē, ka nelabvēlīgajai situācijai, ko rada neiespējamība veikt sodu apvienošanu *a posteriori*, kā paredzēts *StGB* 55. panta 1. punktā, ir jābūt “konkrēti pierādītai un konstatētai” bridī, kad tiek noteikts sods par valsts teritorijā izdarīto nodarījumu.

- 31 Šī tiesa ir paskaidrojusi, ka Vācijas likumdevējs, transponējot Pamatlēmumu 2008/675 Vācijas tiesībās, nav uzskatījis par vajadzīgu transponēt šī pamatlēmuma 3. pantu. Pieeja, ka citā valstī pasludināti notiesājoši spriedumi formāli nevar būt *a posteriori* veiktas sodu apvienošanas priekšmets, bet, ka tas, cik vien iespējams, nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt notiesāto personu, atbilstot samazinājumam, ko Vācijas tiesas piemēro “kompensācijas veidā” gadījumā, ja iepriekšējie notiesājošie spriedumi ir pasludināti ārvalstīs.
- 32 Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka saskaņā ar tās šajā jautājumā pastāvošo judikatūru nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība *a posteriori* veikt sodu apvienošanu citā dalībvalstī pasludinātu notiesājošu spriedumu gadījumā, nosakot sodu, parasti tiek ņemta vērā, “kompensācijas veidā” paredzot soda samazinājumu, kas netiek izteikts skaitļos un par kuru lemj tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Šajā ziņā pietiekot ar to, ka šī tiesa ņem vērā neiespējamību veikt sodu *a posteriori* apvienošanu kā apstākli, kas nāk par labu notiesātajai personai.
- 33 Šī tiesa tomēr uzskata, ka tikai skaidri pamatota un skaitliski izteikta tās nelabvēlīgās situācijas kompensēšana, ko rada neiespējamība veikt *a posteriori* sodu apvienošanu, atbilstu Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. un 5. punkta noteikumiem.
- 34 No Tiesas judikatūras par šī pamatlēmuma piemērošanu izrietot, ka veidam, kādā tiek ņemti vērā iepriekšējie citā dalībvalstī pasludinātie notiesājošie spriedumi, pēc iespējas būtu jāatbilst veidam, kādā tiek ņemti vērā iepriekš pasludinātie pašas attiecīgās valsts spriedumi. Lai pēc iespējas tuvinātos *StGB* 53. un 55. pantā paredzētajai sodu apvienošanas sistēmai, kurā ir prasīts aprēķināt kopējo sodu, iesniedzējtiesa uzskata, ka tiesai, kas izskata lietu pēc būtības, ir konkrēti jāpierāda nelabvēlīgā situācija, kas rodas tādēļ, ka nav iespējams veikt sodu apvienošanu, un to jāatskaita no piespriežamā jaunā kopējā soda.
- 35 Šī tiesa piebilst, ka pamatota un skaitliski izteikta tās nelabvēlīgās situācijas kompensēšana, ko rada neiespējamība veikt *a posteriori* sodu apvienošanu, ir būtiska ne tikai pārskatāmības dēļ, bet arī, lai ļautu lietas pārskatīšanas (revīzijas) tiesnesim īstenot kontroli pār soda noteikšanu.
- 36 Iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietā *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas apgabaltiesa) piespriež sodu ir noteikusi, neņemdamā vērā to, ka, piespriežot brīvības atņemšanas sodu uz sešiem gadiem, tika pārsniegts *StGB* 54. panta 2. punktā paredzētais 15 gadu maksimālais apmērs, kas noteikts attiecībā uz konkrēta laika brīvības atņemšanas sodiem. Turklāt šī tiesa neesot norādījusi konkrētu kritēriju, pēc kura tā būtu vadījusies, lai ņemtu vērā Francijā pasludinātos notiesājošos spriedumus saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otro daļu.
- 37 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai, ņemot vērā Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. punktā noteikto vienlīdzīgas attieksmes principu un šī pamatlēmuma 3. panta 5. punktu, gadījumā, kad pastāv apvienojami sodi, pamatojoties uz Vācijā un citā dalībvalstī taisītiem spriedumiem, sods par valstī izdarītu noziedzīgu nodarījumu var tikt piemērots arī tad, ja teorētiska citā dalībvalstī piespriežamā soda iekļaušana pārsniegtu Vācijas tiesību aktos pieļauto brīvības atņemšanas sodu maksimālo kopējo ilgumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otrajā daļā paredzētā citā dalībvalstī piespriešā soda ņemšanai vērā ir jānotiek tā, lai nelabvēlīgā situācija, ko rada neiespējamība *a posteriori* veikt sodu apvienošanu – atbilstoši Vācijas tiesību aktos paredzētajiem sodu apvienošanas principiem – tiktu konkrēti norādīta un pamatota, nosakot sodu par valstī izdarīto noziedzīgo nodarījumu?”

Par lūgumu piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību

- 38 Izmantojot Tiesas Reglamenta 107. panta 3. punktā piešķirtās pilnvaras, Tiesas priekšsēdētājs aicināja otro palātu izvērtēt nepieciešamību pēc savas ierosmes izskatīt šo lietu steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, kas paredzēta Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23.a panta pirmajā daļā.
- 39 Ir konstatējams, ka šīs tiesvedības uzsākšanai paredzētie nosacījumi šajā lietā ir izpildīti.
- 40 Pirmkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 107. panta 1. punktu steidzamības tiesvedību var piemērot tikai lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuros ir izvirzīti viens vai vairāki jautājumi saistībā ar kādu no LESD trešās daļas V sadaļā minētajām jomām, jo šī V sadaļa attiecas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- 41 Viena no šajā V sadaļā minētajām jomām tostarp ir tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās.
- 42 Šajā gadījumā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Pamatlēmumu 2008/675, kurā ir regulēta citās dalībvalstīs pasludināto notiesājošo spriedumu par dažādiem nodarījumiem ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā.
- 43 Turklāt šis pamatlēmums tika pieņemts, pamatojoties uz LES 31. pantu, kurš tika aizstāts ar LESD 82., 83. un 85. pantu. Tomēr šie LESD panti formāli ir iekļauti nodaļā par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās.
- 44 No iepriekš minētā izriet, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir izvirzīti vairāki jautājumi par vienu no jomām, kas minētas LESD trešās daļas V sadaļā, proti, tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, un tādējādi uz to var tikt attiecināta steidzamības tiesvedība.
- 45 Otrkārt, attiecībā uz steidzamības kritēriju no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis kritērijs ir izpildīts, ja attiecīgā persona pamatlietā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas brīdī atrodas apcietinājumā un tās paturēšana apcietinājumā ir atkarīga no pamatlietas risinājuma (skat. nesenāko spriedumu, 2022. gada 28. aprīlis, C un CD (Juridiskie šķēršļi lēmuma par nodošanu izpildei), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka MV tiesām ir atņemta brīvība un ka pamatlietas risinājums var ietekmēt jautājumu par viņa paturēšanu apcietinājumā.
- 47 Iesniedzējtiesa ir paskaidrojusi, ka gadījumā, ja Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Francijā iepriekš pasludinātajiem notiesājošajiem spriedumiem ir jāatzīst tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas attiecīgajā valstī pasludināto notiesājošo spriedumu sekām, MV vairs nebūtu iespējams piespriešā izpildāmu sodu, jo būtu pārsniegts *StGB* 54. panta 2. punktā paredzētais piecpadsmit gadu maksimālais apmērs, kas paredzēts attiecībā uz konkrēta laika brīvības atņemšanas sodiem.

- 48 Šādos apstākļos Tiesas otrā palāta, pamatojoties uz tiesneša referenta priekšlikumu un uzklusējusi ģenerāladvokātu, 2022. gada 27. septembrī pēc savas ierosmes nolēma izskatīt šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu steidzamības tiesvedībā.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 49 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir jānodrošina, ka pret personu uzsāktā kriminālprocesā attiecībā uz šo personu par atšķirīgiem nodarījumiem citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem ir tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas izriet no iepriekšējiem saskaņā ar attiecīgajām valsts tiesību normām par sodu apvienošanu valstī pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem, ja, pirmkārt, noziedzīgais nodarījums, par kuru notiek šis kriminālprocess, tika izdarīts pirms šo iepriekšējo notiesājošo spriedumu pasludināšanas un, otrkārt, minēto iepriekšējo notiesājošo spriedumu ņemšana vērā saskaņā ar šīm valsts tiesību normām liegtu valsts tiesai, kurā ierosināts attiecīgais process, piespriest attiecīgajai personai izpildāmu sodu.
- 50 Kā izriet no Pamatlēmuma 2008/675 5.–8. apsvēruma, šis pamatlēmums ir vērsts uz to, lai katra dalībvalsts citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem paredzētu tiesiskas sekas, kas ir līdzvērtīgas šīs valsts tiesu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem iepriekš pasludināto spriedumu sekām (spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, AV (Spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu), C-221/19, EU:C:2021:278, 49. punkts).
- 51 Atbilstoši šim mērķim minētā pamatlēmuma 3. panta 1. punktā, aplūkojot to kopsakarā ar tā 5. apsvērumu, dalībvalstīm ir noteikts pienākums jauna kriminālprocesa gadījumā, kas uzsākts pret kādu personu, nodrošināt, lai iepriekšējie notiesājošie spriedumi, kuri attiecībā uz šo personu pasludināti citā dalībvalstī par citiem nodarījumiem un par kuriem informācija ir saņemta saskaņā ar piemērojamiem instrumentiem par savstarpēju tiesisko palīdzību vai informācijas apmaiņu no sodāmības reģistra, pirmkārt, tiktu ņemti vērā, ciktāl tiek ņemti vērā iepriekš pašu valstī pasludinātie notiesājošie spriedumi, un, otrkārt, tiem paredzētu tiesiskas sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekšējo šīs valsts spriedumu sekām valsts tiesībās, neatkarīgi no tā, vai runa ir par faktiskām sekām vai procesuālo vai materiālo tiesību sekām.
- 52 Minētā pamatlēmuma 3. panta 2. punktā ir precizēts, ka šis pienākums ir piemērojams pirmstiesas izmeklēšanas posmā, pašā krimināllietas izskatīšanas posmā un sprieduma izpildes laikā, tostarp saistībā ar noteikumiem, kas attiecas uz nodarījuma kvalifikāciju, soda veidu un līmeni, kā arī noteikumiem, kas reglamentē nolēmuma izpildi.
- 53 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Pamatlēmums 2008/675 ir piemērojams valsts procedūrai, kuras mērķis ir izpildes nolūkā noteikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā valsts tiesas noteikto sodu personai, kā arī sodu, kas noteikts ar citas dalībvalsts tiesas iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu pret to pašu personu par citiem nodarījumiem (spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, AV (Spriedums, ar ko nosaka kumulatīvu sodu), C-221/19, EU:C:2021:278, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 54 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas sniegtajiem paskaidrojumiem, kas apkopoti šī sprieduma 21.–24. punktā, izriet, ka gadījumā, ja Francijas tiesu iepriekš pasludinātie notiesājošie spriedumi attiecībā uz MV tiktu pielīdzināti Vācijas tiesu pasludinātajiem notiesājošajiem spriedumiem saskaņā ar šī pamatlēmuma 3. panta 1. punktu, tiesai, kas izskata lietu pēc būtības, pamatlietas apstākļos būtu jāveic sodu apvienošana saskaņā ar *StGB* 53.–55. pantā paredzētajiem noteikumiem. Šādā gadījumā nebūtu iespējams piespriest MV izpildāmu sodu, jo tiktu pārsniegts piecpadsmit gadu maksimālais apmērs, kas *StGB* 54. panta 2. punktā paredzēts attiecībā uz konkrēta laika brīvības atņemšanas sodiem.
- 55 Atbilstoši Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmajai daļai gadījumā, ja nodarījums, par kuru notiek jaunais kriminālprocess, ir izdarīts pirms iepriekšējā notiesājošā sprieduma pasludināšanas vai pilnīgas izpildes, šī pamatlēmuma 3. panta 1. un 2. punktā dalībvalstīm nav noteikts pienākums piemērot to valsts tiesību normas par sodu piespriešanu, ja šo normu piemērošana ārvalstīs pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem varētu ierobežot tiesu, tai taisot spriedumu jaunajā kriminālprocesā.
- 56 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka MV Vācijas tiesās ierosinātajā kriminālprocesā bija atzīts par vainīgu noziedzīgā nodarījumā – izvarošanā atbildību pastiprinošos apstākļos saistībā ar 2003. gada 10. oktobrī izdarītajiem nodarījumiem. Turklāt šajā procesā vērā ņemamos notiesājošos spriedumus Francijas tiesas bija pasludinājušas pēc šī datuma. Tādēļ ir jākonstatē, ka Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmajā daļā ietvertais laika nosacījums pamatlietas apstākļos ir izpildīts.
- 57 Līdz ar to šajā tiesību normā noteiktais izņēmums var būt piemērojams pamatlietas apstākļiem.
- 58 Runājot par šī izņēmuma tvērumu, atbilstoši šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmajai daļai dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma piemērot to “noteikumus par spriedumu pieņemšanu” citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, ja šo noteikumu piemērošana “ierobežotu tiesnesi, viņam pieņemot spriedumu jaunajā kriminālprocesā”.
- 59 Šajā gadījumā ir jākonstatē, pirmkārt, ka Vācijas tiesību normas par sodu apvienošanu, kas paredzētas *StGB* 53.–55. pantā un uz kurām ir norādīts pamatlietā, ir “[valsts] noteikum[i] par spriedumu pieņemšanu” minētā pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmās daļas izpratnē. Šajās Vācijas tiesību normās ir reglamentētas krimināltiesas pilnvaras piemērot sodu vairāku noziedzīgu nodarījumu gadījumā, neatkarīgi no tā, vai tie ir viena procesa vai vairāku dažādu procesu priekšmets.
- 60 Otrkārt, kā norādīts šī sprieduma 54. punktā, šo tiesību normu piemērošana Francijā iepriekš pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem liegtu valsts tiesai piemērot pamatlietā izpildāmu sodu.
- 61 Tas, ka Francijā iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem tiek paredzētas tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas iepriekš pasludināto pašu valsts notiesājošo spriedumu izraisītajām sekām, pamatlietas apstākļos “ierobežotu tiesnesi, viņam pieņemot spriedumu jaunajā kriminālprocesā” Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmās daļas izpratnē.

- 62 No iepriekš minētā izriet, ka šajā tiesību normā paredzētais izņēmums ir piemērojams pamatlietas apstākļos un tā sekas ir tādas, ka valsts tiesa tiek atbrīvota no pienākuma paredzēt Francijā iepriekš pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas tām sekām, kādas izriet no attiecīgajā valstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem saskaņā ar *StGB* 53.–55. pantā paredzētajiem noteikumiem par sodu apvienošanu.
- 63 Turklāt šādu interpretāciju apstiprina gan Pamatlēmuma 2008/675 3. panta konteksts, gan šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta mērķi.
- 64 Attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas Pamatlēmuma 2008/675 3. pants, ir jāatgādina, ka saskaņā ar tā 5. apsvērumu šī pamatlēmuma mērķis nav saskaņot sekas, kādas dažādu valstu tiesību aktos ir paredzētas gadījumos, kad ir iepriekšēji spriedumi. No minētā pamatlēmuma 3. apsvēruma arī izriet, ka tajā ir noteikts tikai obligāts minimālais pienākums dalībvalstīm jaunā kriminālprocesā ņemt vērā citās dalībvalstīs pasludinātos notiesājošos spriedumus.
- 65 Turklāt saskaņā ar Pamatlēmuma 2008/675 13. apsvērumu šajā pamatlēmumā tiek ievēroti dažādie risinājumi un procedūras valstu līmenī, kas vajadzīgi, lai ņemtu vērā citā dalībvalstī iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu. Tādējādi šis pamatlēmums veicina brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi Savienībā, ievērojot dažādās dalībvalstu tiesību sistēmas un tradīcijas saskaņā ar LESD 67. panta 1. punktu.
- 66 Līdz ar to šī pamatlēmuma 3. panta 1. punktā iedibinātais citā dalībvalstī iepriekš pasludināto notiesājošu spriedumu pielīdzināšanas princips ir jāsaskaņo ar nepieciešamību ievērot dažādās dalībvalstu tradīcijas un krimināltiesību sistēmas. Kā precizēts minētā pamatlēmuma 8. apsvērumā, “pēc iespējas” būtu jānovērš tas, ka pret attiecīgo personu izturas mazāk labvēlīgi nekā tad, ja iepriekšējais spriedums būtu bijis pasludināts attiecīgajā dalībvalstī.
- 67 Runājot par Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta mērķi, no šīs tiesību normas formulējuma skaidri izriet, ka tās mērķis ir saglabāt “[tiesneša pilnvaras piemērot sodu]”, lai sodītu par valsts teritorijā izdarītu noziedzīgu nodarījumu pirms tam, kad citā dalībvalstī ir pasludināti vai izpildīti notiesājošie spriedumi.
- 68 Kā būtībā ir norādījis *Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof* (Federālās augstākās tiesas ģenerālprokurors) un Eiropas Komisija, kontekstā, kam ir raksturīgas dažādas dalībvalstu tradīcijas un krimināltiesību sistēmas, tostarp attiecībā uz sodu skalu un to izpildes kārtību, nav izslēgts, ka citā dalībvalstī pasludinātu notiesājošu spriedumu ņemšana vērā varētu liegt piemērot izpildāmu sodu, lai sodītu par attiecīgās dalībvalsts teritorijā izdarītu noziedzīgu nodarījumu pirms tam, kad citā dalībvalstī ir pasludināti vai izpildīti notiesājošie spriedumi.
- 69 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet – ja Francijā iepriekš pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem tiktu paredzētas tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas izriet no attiecīgajā valstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem saistībā ar *StGB* 55. panta 1. punktā paredzēto sodu *a posteriori* apvienošanu, pamatlietas apstākļos tas liegtu piemērot izpildāmu sodu par Vācijā pirms šo notiesājošo spriedumu pasludināšanas izdarīto noziedzīgu nodarījumu – izvarošanu atbildību pastiprinošos apstākļos.

- 70 Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmās daļas mērķis tieši ir saglabāt valstu tiesu pilnvaras šādā gadījumā piemērot sodu, ievērojot dalībvalstu dažādās tradīcijas un krimināltiesību sistēmas, atbrīvojot dalībvalstis no šī pamatlēmuma 3. panta 1. punktā paredzētā pienākuma pielīdzināt citā dalībvalstī iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus iepriekšējiem attiecīgajā valstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem.
- 71 Papildus ir jāprecizē, ka nekas tomēr neliedz dalībvalstīm Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta pirmajā daļā minētajā gadījumā paredzēt citā dalībvalstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas izriet no attiecīgajā valstī pasludinātajiem notiesājošajiem spriedumiem. Kā precizēts pamatlēmuma 3. apsvērumā, tā mērķis ir noteikt obligātu minimālo pienākumu ņemt vērā citā dalībvalstī pasludinātus notiesājošus spriedumus, tādēļ dalībvalstis var ņemt vērā šos spriedumus gadījumos, kad saskaņā ar minēto pamatlēmumu tām tas nebūtu jādara.
- 72 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nav jānodrošina, ka pret personu uzsāktā kriminālprocesā attiecībā uz šo personu par atšķirīgiem nodarījumiem citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem ir tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas izriet no iepriekšējiem saskaņā ar attiecīgajām valsts tiesību normām par sodu apvienošanu valstī pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem, ja, pirmkārt, noziedzīgais nodarījums, par kuru notiek šis kriminālprocess, tika izdarīts pirms šo iepriekšējo notiesājošo spriedumu pasludināšanas un, otrkārt, minēto iepriekšējo notiesājošo spriedumu ņemšana vērā saskaņā ar šīm valsts tiesību normām liegtu valsts tiesai, kurā ierosināts attiecīgais process, piespriest attiecīgajai personai izpildāmu sodu.

Par otro jautājumu

- 73 Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu ņemt vērā citā dalībvalstī iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus šīs tiesību normas izpratnē, valsts tiesai ir konkrēti jāpierāda un jāpamato nelabvēlīgā situācija, kas izriet no neiespējamības veikt sodu *a posteriori* apvienošanu, kas ir paredzēta iepriekš valstī pasludināto notiesājošo spriedumu gadījumā.
- 74 No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka kriminālprocesā, uz kuru ir attiecināms šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka “to tiesas var kā citādi ņemt vērā iepriekšējus spriedumus, kas pieņemti citās dalībvalstīs”.
- 75 Lai izpildītu šo pienākumu, pietiek ar to, ka dalībvalstis, ievērojot Savienības tiesības un minētā pamatlēmuma mērķus, paredz iespēju to valsts tiesām kā citādi ņemt vērā iepriekšējus spriedumus, kas pasludināti citās dalībvalstīs.
- 76 Savukārt no šīs tiesību normas nav izsecināms nekāds pienākums attiecībā uz konkrētiem materiālo vai procesuālo tiesību noteikumiem, kas būtu jāievēro valsts tiesām, kad tās faktiski ņem vērā citās dalībvalstīs iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus.
- 77 Tā kā Pamatlēmuma 2008/675 normās nav sniegti sīkāki precizējumi, ir jākonstatē, ka ar to dalībvalstīm ir paredzēta rīcības brīvība attiecībā uz konkrētu īstenošanas kārtību saistībā ar valstu tiesu iespēju ņemt vērā citās dalībvalstīs iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus saskaņā ar šī pamatlēmuma 3. panta 5. punkta otro daļu.

- 78 Līdz ar to no Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otrās daļas nevar secināt, ka tiesai, kas izskata lietu pēc būtības, pamatlietas apstākļos būtu pienākums skaitliski izteikt nelabvēlīgo situāciju, kas izriet no neiespējamības piemērot valsts tiesību normas par sodu apvienošanu, kuras paredzētas valstī pasludināto notiesājošo spriedumu gadījumā, un pēc tam, pamatojoties uz šo aprēķinu, piemērot soda samazinājumu.
- 79 Kā ģenerālvokāts ir uzsvēris secinājumu 85. un 86. punktā, vienīgā prasība, ko var secināt no šīs tiesību normas, ir saistīta ar to, ka valsts tiesām ir iespēja ņemt vērā citās dalībvalstīs iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus, tomēr Savienības likumdevējs nav noteicis konkrētu šīs vērā ņemšanas kārtību.
- 80 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Freiburgas apgabaltiesa) faktiski ir ņēmusi vērā Francijā iepriekš pasludinātus notiesājošos spriedumus. Proti, šī tiesa 2022. gada 21. februāra spriedumā “kompensācijas veidā” ir piemērojusi soda samazinājumu par vienu gadu sākotnējam septiņu gadu brīvības atņemšanas sodam, lai ņemtu vērā neiespējamību veikt *a posteriori* apvienošanu ar Francijā pasludinātajiem notiesājošajiem spriedumiem.
- 81 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu ņemt vērā citā dalībvalstī iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus šīs tiesību normas izpratnē, valsts tiesai nav konkrēti jāpierāda un jāpamato nelabvēlīgā situācija, kas izriet no neiespējamības veikt sodu *a posteriori* apvienošanu, kas ir paredzēta iepriekš valstī pasludināto notiesājošo spriedumu gadījumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 82 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes Pamatlēmuma 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā 3. panta 1. un 5. punkts**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

dalībvalstij nav jānodrošina, ka pret personu uzsāktā kriminālprocesā attiecībā uz šo personu par atšķirīgiem nodarījumiem citā dalībvalstī iepriekš pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem ir tādas sekas, kas ir līdzvērtīgas sekām, kādas izriet no iepriekšējiem saskaņā ar attiecīgajām valsts tiesību normām par sodu apvienošanu valstī pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem, ja, pirmkārt, noziedzīgais nodarījums, par kuru notiek šis kriminālprocess, tika izdarīts pirms šo iepriekšējo notiesājošo spriedumu pasludināšanas un, otrkārt, minēto iepriekšējo notiesājošo spriedumu ņemšana vērā saskaņā ar šīm valsts tiesību normām liegtu valsts tiesai, kurā ierosināts attiecīgais process, piespriest attiecīgajai personai izpildāmu sodu.

- 2) **Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 5. punkta otrā daļa**

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

lai varētu ņemt vērā citā dalībvalstī iepriekš pasludinātus notiesājošus spriedumus šīs tiesību normas izpratnē, valsts tiesai nav konkrēti jāpierāda un jāpamato nelabvēlīgā situācija, kas izriet no neiespējamības veikt sodu *a posteriori* apvienošanu, kas ir paredzēta iepriekš valstī pasludināto notiesājošo spriedumu gadījumā.

[Paraksti]